

LXXXI.

Forslag til Lov

om

Ophævelse af § 4 i Lov af 30te Januar 1861 angaaende Barbernæringen.

(Fremfat i Landstinget den 18de December 1899 af Indenrigsminister Bramsen.)

Lov af 30te Januar 1861 § 4, indeholdende Bestemmelser om særlige Forpligtelser for Barberstuerne i Kjøbenhavn med Hensyn til tilstadekomne og syge Personer m. m., ophæves.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lov angaaende Barbernæringen samt om Afgang til at aarelade og kopsætte af 30te Januar 1861 § 4 er saalydende:

„Enhver Barberstue i Kjøbenhavn skal være forsynet med et Skilt, og i enhver saadan skal altid findes ophængt en Fortegnelse over samtlige Stadens Læger med Bedstjælse af deres Bopæle samt Tiden, paa hvilken de daglig ere at træffe. Disse Fortegnelser skal Stadsløgen lade affatte og omdele to Gange aarlig.

Paa enhver Barberstue i Kjøbenhavn skulle Personer, der paa Gaden ere komne til Stade eller pludselig blevne angrebne af Sygdom, modtages, og Barberen skal være pligtig til at yde dem, hvad foreløbig og øjeblikkelig Hjælp han agter fornøden og trøster sig til at yde. Dnske tilstadekomne eller syge sig henbragte til et Hospital eller en Læge kaldt, eller maa Bar-

beren selv, naar de ere ude af Stand til at dømme om deres Tilstand, kunne skønne, at dette er ønskeligt og nødvendigt, saa skal han være forpligtet til uforsømt at besørge det udført og i Tilfælde af Forsømmelse være ifalden en Bøde fra 1 til 20 Rbd. til Politikassen.

For den saaledes ydede Hjælp er Barberen berettiget til at forlange et billigt Bederlag; er den tilstadekomne eller syge ude af Stand til at udrede dette, tilkommer der ham Erstatning af Politikassen.“

Spørgsmaalet om Ophævelse som ikke længere tidsvarende af den de kjøbenhavnske Barberer saaledes paalagte Forpligtelse til at yde Nødhjælp har allerede tidligere været rejst. I 1888 fremkom der saaledes fra Bestyrelsen for Barberforeningen af 25de Februar 1861 et Andragende til Indenrigs-